

Forfatter: Knudsen-Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Folk

Citation: Knudsen-Hjortø, Knud: "Folk", i Knudsen-Hjortø, Knud: *Folk*, 1903, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_03-shoot-idm140364984855456/facsimile.pdf (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Folk

sidder endnu i hans grin. Han er ingen begavet mand, men hans pung lukker godt, og der er ikke mange små huller i hans lomme, han har i sinde at efterlade sig en kapital, men det kommer ikke andre ved end hans børn. — »Du kan smide om dig med penge, som du vil, du har kun dig selv, du kan more dig; det eneste, du skal, det er at bruge kæberne, og det kan du nu engang!«

Den anden ler drilagtigt og vifter med sine femfligede kødlapper. »Når der er møde i den inderste stue, Olsen, så lukker du den anden gadedør af, så de er nødt til at gå igennem skænkestuen, og dær står du og passer på, og der er sgu ingen, der tør gå forbi dine øjne uden at købe en genstand, Olsen. Og lad os så få en døm til.«

Slutningen virker formildende. Glassene fyldes atter med den fede, brungule drik. »Næ —« siger den rejsende med henblik på Olsens ægteskabelige bånd, »du kender jo ikke sådan meget til livet egenlig.«

»Nå —« indvender værten, »da jeg var ung —«

»Å sludder, du har jo aldrig været med, noget, der var værd at tale om.«

»Har jeg ikke! Jo jo, ligeså meget som du og lidt til —« Olsen blir ærgerrig og begynder at fortælle om sin ungdoms meriter, der skal ha stået fuldkommen på højde med det bedste af, hvad der præsteredes i de tider, og han mener ikke, at han behøver at stå tilbage for noget som helst andet stykke mandfolk.

Hørslev gik ud på gaden. Det blæste skarpt fra øst. Mændene gik mod vinden med sænket underkæbe for at beskytte den trekantede åbning i halsen, de havde blå kinder og røde næser. Men mod vest, i solsiden, dær smilede alle ansigter og så varme ud; det var vinter den ene vej og forår den anden. På grøftkanten nede i strædet var det også forår, dær gik hønsene og hakkede i græs-rødderne.

Midt i byen mødte Hørslev Katrine fra fjerde klasse